

Europaudvalget (EUU)

ERHVERVSMINISTEREN

Besvarelse af spørgsmål 13 ad KOM (2016) 0821 stillet af udvalget den 19. december 2018 efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Regeringen påpeger i sit svar 1 ad KOM (2016) 0821, at kommuner og regioner ikke skal notificere EU-Kommissionen om krav eller tilladelsesordninger, der specifikt regulerer en serviceaktivitet, i det omfang disse har ophæng i national lov. Ministeren bedes i forlængelse heraf redegøre for, om aktiviteter inden for kommunalfuldmagten skal forstås som havende ophæng i national lov, idet spørgeren notere sig kommunalfuldmagtens særlige juridiske status.

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr. 10 09 24 85

EAN nr. 5798000026001

em@em.dk

www.em.dk

Svar:

Erhvervsministeriet har anmodet Økonomi- og Indenrigsministeriet om et bidrag til besvarelsen af spørgsmålet. Økonomi- og Indenrigsministeriet har i den anledning oplyst følgende:

”Kommuner er som offentlige myndigheder omfattet af det almindelige legalitetsprincip, som betyder, at kommuners opgavevaretagelse er betinget af, at opgavevaretagelsen har hjemmel i lovgivningen. Kommuners og regioners opgavevaretagelse skal derfor have hjemmel enten i den skrevne lovgivning (love, bekendtgørelser og EU-lovgivning) eller uskrevne kommunalretlige grundsætninger om kommuners opgavevaretagelse, de såkaldte kommunalfuldmagtsregler.

Kommunalfuldmagtsregler omhandler navnlig dispositioner, hvor kommuner stiller ydelser eller anlæg til rådighed for kommunens borgere og virksomheder uden eller mod betaling. Det kan for eksempel være kultur- og idrætsaktiviteter eller kultur- og idrætsanlæg eller infrastruktur eller erhvervsservice som led i generel erhvervsudvikling.

Kommunalfuldmagtsregler indeholder ikke hjemmel til, at kommuner kan foretage indgreb i forhold til borgere og virksomheder. Det antages efter kommunalfuldmagtsregler, at en kommune som alternativ til at løse en opgave selv kan yde støtte til en forening eller en privat virksomhed, som varetager et lovligt kommunalt formål, for eksempel vedrørende kultur eller idræt. En kommune vil som betingelse for at yde støtte kunne stille saglige krav, for eksempel vedrørende tidsrum for eller

sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med brug af kommunale lokaler eller anlæg, eller at støtten særligt anvendes i forhold til sagligt afgrænsede persongrupper for eksempel unge. Det må antages, at en kommune også vil kunne vedtage generelle regler om, at det er en forudsætning for at opnå støtte, at en støttemodtager lever op til sådanne krav.

Det antages endvidere efter kommunalfuldmagtsregler, at kommuner som alternativ til at løse en opgave selv blandt andet kan indgå kontrakt - i overensstemmelse med eventuelle udbudsregler - med private virksomheder om at løse opgaven for kommunen. Det kan både være lovbestemte opgaver eller kommunalfuldmagtsopgaver. Det antages i forlængelse heraf, at en kommune også kan vedtage en generel politik for kommunens indgåelse af kontrakter med private, for eksempel om anvendelse af arbejdsklausuler eller sociale klausuler, i det omfang, at det må anses for sagligt og i overensstemmelse med øvrige regler herom i lovgivningen, herunder EU-lovgivningen og for eksempel beskæftigelseslovgivningen.”

Erhvervsministeriet kan i tilslutning hertil oplyse, at spørgsmålet om et kommunalt krav eller tilladelsesordning, fx nedfældet i en generel kontraktpolitik, vil skulle indrapporteres i henhold til den nye procedure vil afhænge af karakteren af den specifikke regel, herunder om reglen falder inden for servicedirektivets anvendelsesområde, hvilket kræver en konkret vurdering. I den sammenhæng er det værd at nævne, at bl.a. arbejdsretlige regler er undtaget fra servicedirektivet og derfor ikke skal notificeres. Det gælder enhver form for retlige eller kontraktretlige bestemmelser vedrørende ansættelsesvilkår, arbejdsforhold, herunder sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen og forholdet mellem arbejdsgiver og arbejdstager. Derudover findes der en række andre bestemmelser, der ligeledes falder udenfor servicedirektivet, som derfor heller ikke skal notificeres. Der henvises til besvarelsen af EEU spørgsmål 7 ad KOM (2016) 0821.

Med venlig hilsen

Rasmus Jarlov